

Parece q^d delato est, Propriet. ell. h. h. h.
Bom. deprim por los años de 1655.
y no se ha visto sueldo, por la ley.

Plante per mayones.

Index aliquarum propositionum. Latij Thomae Hurtado Cleric. Regul. Min. in Com. i. Resolut.
moral. Lugduni Sumptib. Laurent. Anisson. Ann. 1651. Quae propositiones licet speculationi impro-
biles non sint, Praxi tamen maxime ut vulgo proposita nocivae sunt, eoque Cautiois nota.

356 189
371

1. Et Sacerdos dicatur simulare Confessionem, simul et Penitens, non sufficit quod
ille sedeat in Confessionario expositus, et iste sit flexis genibus coram illo collo-
quendo, ita ubi supra tract. 4. cap. 4. num. 21. = Quota quam doctrinam
Capit. 5. num. 31. ait: Sacerdos non simulat, nisi impetratur absolutionem
fictam et simulatam; idque quantumvis omnes adstantes iudicent ibi esse con-
fessionem ob alia signa externa Confessionem indicantia. Unde talis
Sacerdos non est denunciandus.

Quota doctrina iuxta quam penitens non tenetur denunciare Confessionarium
solicitantem etiam in Confessionario, et cum tot apparentijs, et signis externis,
quibus quivis prudenter sacramentum Confessionis ministrari censebit: Quousque
Sacerdos impetratur absolutionem, hae, inquam, doctrina in qua confirmanda
totus est iste Author, latissima est, et quidquid sit de eius speculativa
probabilitate, non debet passim exposita, permitti. Primo quia inutilem
reddit obligationem denunciandi, ut summe necessariam a Pontifice, et a
C. C. Inquisitor toties commendatam. Etenim si praesim Confusamus, qui
erit Sacerdos Solicitans? qui exterius proferat Verba formae Absolutionis:
Ego te absolvo a peccatis tuis in nomine Patris etc. Nonne satis est ut
vulgus decipiat, sibi que permittatur secreto cum femina loqui si ipsam
habeat genuflexam, tundentem pectus sub signo Crucis colloquentem in loco
Confessionibus deputato, et postea praedictus Sacerdos formet benedictionem in
fine submurmurans et musitans alia verba praeter formam? Ergo nullus
Sacerdos est denunciandus titulo simulationis. Immo nullo titulo. Etenim
quotiescumque voluerit sollicitare id impune praestabit cum ipse modo
praedicto abstinat a verbis formae Confessionis. Quare praedicta
doctrina cavenda est, ut nova Bulla S. novaque edita C. C. Inq.
publicanda, = Secundo quantumvis finis legis non cadat sub legem;

tamen quando Lex esset frustranea, et inutilis sine tali fine, ut
Attendendus est, si enim Legis mens magis attendenda est quam Verba,
Ex l. scire leges ff. de legib. l. non aliter ff. de lege 3.
l. Nominis, et rei s. Verbum ex legib. ff. de Verborum significat.
In presenti autem quis non videat finem substantialem Bullae:
et edict. dum non solum denunciandus precipitur sollicitans in Con-
fessione, sed etiam sub simulatione Confessionis. finem inquam
sine quo est inutilis talis obligatio, esse, ne simulatio Confessionis
ante sit sollicitationi, simulatio autem huius de facto deserviens
in signis et figura externa consistit, cui nihil ducenda est
Verborum prolatio. Tertio notandum maxime est quod Bulla
Pontificis d. non dicunt. Simulantes Confessionem audire.
Quae simulatio forte non est perfecta et completa quousque
accedat simulata forma. sed dicunt. Simulantes Confessionem
Audire. Auditio autem confessionis perfectissime fit ante formam ab-
solutionis, qua sacerdos non audit, sed sequitur. quarto pro doctrina
huius Doctoris nullus est Author qui ita laxè intumescit, ut ipse ait, eam
defendat, nam iidem ipsi, quos pro se citat P. Hurtado capite 4. num. 21. et
segg. afferunt quidem simulationem contingere quando exterius proferuntur
Verba absolutionis (quod fatear ego a fortiori) At nondum esse simulationem
sufficientem; nisi sacerdos impertiat absolutionem fictam, ut ait Pat. Hurtad.
(quibus Verbis nec genuflexio in Confessionario cum torsione pectoris et signatione Crucis
iudicatur sufficiens ad simulationem) non dicunt. Idem Primarchius tract. de Confesso-
re abutente Sacram. Canit. Cisp. 3. num. 8. facit, quatenus requirit quod Confessarius
in fine fingat etiam se feminam absolvere: Alterum adhuc expresse non dixit simula-
tionem aliàs esse insufficientem: quatenus autem id indicat. excessit: Etenim Greg.
13. in Bulla qua contra commisit Q. D. Ingg. puniendum laicum fingentem se
sacerdotem, dum voluit comprehendere simulationem etiam absolutionis, addidit:
si Confessiones audiant, et absolutionem impertiantur. Ego hic Vbi praesae dicit simu-
lantes Confessiones audire. Quia ad hanc simulationem requiritur absolutio. Spe

Specialim instans est Portell. (quod citat D. Hurtado supra num. 27.) trun-
 citari, nam ut constat ex reg. verbis ibi in dub. Reg. v. solut. num. 12
 loquitur de sollicitatione non in simulata confessione, sed in confessionis sa-
 cramento ideo addit: Credo (penitentem ad denunciandum) non teneri, je-
 nim non sollicitavit in Sacramento, sed intra sacramentum. Imo cum
 ibi nullum interveniret Sacramento, nulla iniuria facta fuit Sacra-
 mento. Ergo ab re et trunco Portell huc adducitur. Maxime cum
 Portell teste ipso Hurtado ubi sup. num. 66. senserit non esse denunci-
 andum. Sacerdotem quantumvis fingat verba absolutionis; nec minus
 cum scriberet ante Bulla Gregorii 15. Rursus notandum est
 quod Castro Palao cum Joan. Sanchez (quibus D. Hurtado maxime
 suam doctrinam tribuit ubi supra a num. 71.) expresse ait Confessionem
 esse denunciandam; si simul et Confessionem audire, ea quod sit in loco illi
 audiendis destinato, et penitens alia negotia tractaturus flexis genibus ac-
 tat, vel alio modo quo videntes intelligant confessionem fieri, et tunc solli-
 citat absque dubio committit in Cons. Greg. 15. ac grande denunciandum
 et ita tradit Joan. Sanchez disp. 11. num. 40. 66. et 68. Hucusque
 Castro Palao t. 1. tr. 4. d. 9. p. 8. nu. 4. Quibus verbis constat non esse
 in ea sententia, quod expectanda sit absolutio facta; neque quod sollicitatio
 absolute denuncianda non sit, quando fit in Confessionario; si tamen fiat
 eo modo quo videntes intelligant Confessionem fieri. Quod est contra hanc
 doctrinam D. Hurtado supra. Quid item mihi videtur omnino cavendum,
 iuxta illam namque non solum inutilis erit obligatio denunciandi sol-
 licitantes simulatione Confessionis. Sed impossibilis est casus in quo
 Sacerdos sollicitus sit denunciandus, nisi a consilio et ex animo ut
 denunciare sollicitet. Alias enim quis nisi amen postquam sollicita-
 vit impertietur absolutionem? Nonne ut vitet denunciationem sibi consu-
 let tacendo verba forma? Et ergo si apud Dns Inq. accideret
 Sacerdos qui sollicitavit, excusabitur ne si dicat. Ego sollicitavi quidem, sed
 non simulando Confessionem, non enim impertitus sum absolutionem. Quis
 audiret hanc excusationem.

Non sollicitat proprie Confessor qui dat chartam fœmina in confessione
si in sacramentali confesse charta tribuatur; est Res. Q. Hurtado tr. 4. cap. 5. Resolut. 6. num. 62. et num. 63. Alibi
6.º propositio damnata ab videtur probabilis hunc non esse denunciandum. Inquit Pro hac sua senten
tia citat Germandum de Castro, qui tamen tr. 4. oper. Moral. disp. 9

p. 5. n. 3. ubi citat hanc sententiam non approbat, neq. ait sibi videri pro
babile: sed solum quod videatur reddi probabilis si charta non immediate
post inceptum sacramentum legatur, sed transacto iam tempore: et addit:
Verum quia hoc delictum gravissimum et perniciosissimum est præcavendum
et coercendi omnis occasio illud committendi. Et certe hęc sententia ad
soluta et sine ulla limitatione germissa animum præbet sollicitandi per char
tas, cum tamen perinde sit sollicitare per voces, nutus, aut scripturam.

3 Non est denunciandus Sacerdos sollicitans si iudicetur emendandus si fraterne
corrigatur; si iudicatur autem iuxta hunc Auctorem (qui sine alio loquitur
sup. num. 86. Si sit persona gravis, et maxime estimationis in Rep.
propter quam non amittenda timore castem pœna emendabitur: et iterum
tr. 4. cap. 8. num. 473. Si bonus in agnis auctoritatis et gravitatis se
met, aut iterum sollicita vel præsumendum est emendatum in et sic non
est denunciandus: Et iterum ibi. num. 474. Si Confessor sollicitans
non est diffamatus de sollicitatione, et est alias bonæ vitæ, et conversati
onis, et bene gubernatus ubi moratur, si sollicitata Persona habet prudentiæ
dictamen quod recte sentiat de fide, licet per accidens abutatur Sacra
mentis. Atque ita quod in illo deficiat præsumptio et ratio legis, non est de
nunciandus, si semel aut iterum sollicitet eandem Personam, sed potest et
tenetur ipsum fraternaliter corrigere.

Hęc doctrina sequitur repetita et confirmata ab hoc Auctore cum pro
excusanda obligatione denunciandi recurrat ad Auctoritatem sollicitantis
et ad præsumptionem de rectitudine fidei, ut credatur emendandus, præter
loquendo sine præsidio alicuius Doctoris. Vicit in præsentia materia
nec ullum expressere pro se citat Q. Hurtado; imò qui in terminis hanc
questionem tractant addunt de sollicitante non esse præsumendam emendationem
nisi rarisime. Unde prædicta doctrina sine cautione loquens periculosa est
in praxi. Cum raro sollicitans de fide male sentiat maxime cum non in
Sacramento, sed simulando sollicitat.

4

Hæc propositio ex-
pressè damnata est
ab Alexandro VII.
etq[ue] septima inter pro-
hibita.

Si sollicitatus conspiciatur cum sollicitante evadit obligationem
denuntiandi, tutusq[ue] manebit in conscientia, nec manet cum onere
denuntiandi. Hanc doctrinam ut non improbabile, ponit iste Author tr. 4.
cap. 6. num. 87. et regg. et licet ita implexè et obscure loquatur; et forte
non fuerit eius mens doctrinam adeo scandalosa proponere; maxime cum
pro illa afferat Doctores gravissimos et sapientissimos. Catenum omnino co-
gendus est ut se explicet.

At enim si iste Author solum velit quod sollicitans adhuc manet cu-
potestate absolvendi; et quod non tenetur admonere penitentem de onere denun-
ciandi ipsum Sacerdotem; rem dicit ad quam inutiliter sunt illæ præfationes
quibus utitur P. Hurtado cit. num. 87. Ego iudicium vestrum non fe-
ram, hanc tamen modum evadendi denuntiationis suspicor, ut Sapientiores iu-
dicent, quorum iudicio meum submitto. Quis enim doctrinam hanc si in-
telligit vellicat? Deinde non satis caute scribit absolute: quod solli-
catus sollicita anima est tuta in conscientia, et absoluta sine onere denuntiandi.

Nam licet Sacerdos ille non imponerit hoc onus; at vere onere
illo gravatur adhuc penitens ex Bulla Gregor. 15. Mandantes omnibus
Confessoribus ut suos Penitentes quos noverint fuisse ab aliquo sollicitatos mo-
neant de obligatione denuntiandi sollicitantes Inquirat: Quod si potest
cum prætermiserint vel penitentes docuerint non teneri ad denuntiandum
Spiritus Penitens ille sollicitatus non manet tutus in conscientia, nec liber ab onere
denuntiandi; sed licet ab ipso sollicitatore non moneatur; vere ipse sollicitatus tenetur de-
nunciare, neq[ue] sine intentione denuntiandi unquam valde absolvetur, ut pote Cuius
ignorantia excusetur, a qua liberandus est ab alio Confessore existens in
voluntate peccandi contra hoc mandatum gravissimum. Quare cum sit
salutissimum dicere quod ille Penitens sollicitatus sit sine onere denuntiandi
doctrina huius Authoris ut proposita ab ipso est ansam præbens et exclu-
dat omnino onus denuntiandi mihi videtur debere de sero eo modo quo scripta
est, et nisi magis explicite non esse toleranda, maxime cum in titulo § 4.
in quo agitur de hoc casu post explicatum unum modum, quo iuste excusatur
denuntiatio omnino: absolute sic dicatur in Summaris, Secundus modus eva-
dendi denuntiationis ponitur. Ex quo, nisi apponatur cautio, Author iste cla-
rissè explicet suam mentem occurrere præbet vulgo ut putet sollicitatus absolute libe-
rum esse à denuntiatione, quod sine errore non potest dici.

S

Si tam Penitent quam Confessor ex composito et sine his orant
 et bedini, quam alibi non possunt ex plere, porrone et regorose simul
 confessionis. Ille tamen pectora, et signans se cruce, ista signa externa absolute
 omis prebens. Seca mentem huius Doctoris esse quod ad propriam simulationem
 requiritur prolatio verborum absolutionis iuxta prima propositionem. Dicendum
 omnino certum esse in casu proposito nullam esse obligationem denuntiandi. Inquit.
 Ita iste Author Resol. 1. n. 36. Et addit Resol. 2. num. 41. Etiam si
 prius Confessor sollicitet ut in Confessionario actus impudicos exercent, de quibus
 exercendis conveniunt domi.

Hec doctrina quoad prima parte nimirum adest ibi: Dicendum omnino certum
 certum esse etiam. Etiam si proposita a nullo est: Ioan. Sanchez, qui citat
 eo loco disp. 11. num. 26 ait: Quod si ad invicem fiat sollicitatio, a femina scilicet prius,
 a Confessario deinde, ubi patet non loqui absolute sed cum limitatione; quod a femina
 fiat prius, a Confessario deinde. Item prorsus ait Carlo Palao, tr. 4. d. 9. p. 5. n. 4. pag.
 562 a linea 3. Quamvis Aulina quod. 11. in ipso titulo expresse proponit quod mulier
 prius sollicitet, et inde arripit Confessarius occasionem turpis actus exercendi. Sic loquuntur
 Freytag, Bonacina, Portel. Non de re sollicitatione, Quia licet femina occasionem
 dederit peccandi Confessori; at non re sollicitandi; neque enim femina petiit sollicitationem,
 sed actus turpem: Unde ad actus sollicitandi Confessor provocatus non fuit hic, et notat
 Sousa in opus. de Confes. lib. 1. cap. 6. n. 9. Unde secunda pars Thomae Hurtado maxime
 damnatur. In qua sensu sic procedit Aulina ibi num. 7. et intelligitur a Serafino Frey
 tag, num. 24. et Bonacina disp. 6. p. 3. n. 17. ver. ex quo licet, ubi: femina sui animus
 libidinosus significavit ut Confessarius induceret, et Confes. occasionem inde arripit. Portel
 (qui etiam citatur ab Hurtado) tom. de dub. Regul. verb. sollicitare feminas. num. 10
 sic ait: Si femina prius sollicitavit Confessorem, et ipse consensit tentatione vitia.
 Unde censeo quicquid sit de probabilitate huius doctrine, temere tamen proponi
 et ista certam. Maxime iuxta secunda partem: Si prius Confessor sollicitet:
 tum quia expresse excludunt omnes Auctores sollicitationem facta prius a Con
 fessario; tum etiam; quia licet pro eodem accipiant Auctores tacitam solli
 citationem incipientem a femina, et expresse, et merito: Quia taciti et expresse ead
 est ratio: 1. cum quid ff. si certum petatur. l. si filius fam. ff. eod. l. ult. ff. de leg.
 2. et alibi saepe. nullus tamen est, qui precedentem convenientiam, et collationem
 domi factam reputet sollicitationem tacitam. Denique iuxta clausulam Bullae Greg.
 15 non solum iubentur denuntiari sollicitantes; sed etiam qui Confessarii quomodo
 docum. et prelochi Confessionis inhoneste agunt, vel tractant: etenim postquam
 dixerat in Bulla Gregor. Qui personas quacumque, si ille sint ad inhonesta et
 sollicitare, vel provocare tentaverint. Addit: Aut cum eis illicitos, aut inhonestos sermones
 sive tractatus habuerint in officio. S. Inquis. reverentissime puniantur. Unde
 Ioan. Sanchez apud Dianam 4. p. tra. 5. resol. 10 iure optimo

Iure optimo coarctat de hac opinione: quod quamvis sub Breui Pij 4. non com-
prehendatur, comprehenditur tamen ex illi decreti ab Inquisitione Romana Lati. et
Gregorij 15. Legatur Joan. Sanchez Disp. 35. sect. num. 5. Quid. Quamvis, et
Disp. 11. num. 66. Censeo ergo nullatenus gerendum quod non sit obligatio ad de-
nunciandum hunc Confessarium, qui sollicitat quidem, licet non primus, et quid-
quid de sollicitatione sit, inhonestas tractatus habet: & quo Verissime dicta. Conti-
fris Gregorij 15. Verificentur quod pro medicina venenum pro pane aspidem por-
nigit; et ex caeteri Medici infernalis Veneficus, et ex Patri Spirituali proditor
Execrabilis Animarum reddatur. Quis igitur passim legendum permittat. Ceterum
omnino est, non esse obligationem denunciandi Confessarium ex pacto pueris cum,
penitente turpia et inhonesta non solum colloquentem, sed etiam excentem; pui-
terum si prius sollicitet?

6. Si femina Virgo sit, et sollicitet ad copulam, Confessor ob maximum malum, quale
est amissa Virginitatis, diuertat ad actus impudicos et ad pollutionem voluntariam;
Non est reus Bullae Gregoriana, nec denunciandus. Ita Author cap. 5. res. 5. mi-
mei. 57. et idem repetit de masculo sollicitante num. 59.

Hec doctrina licet quoad tactus impudicos doceatur a Thidinando & Castro Palao, et quidem ab ipso solo: at tam ab ipso quam ab alijs Sacerdos iste sollici-
 tans ad pollutionem dicitur denunciandus siquidem Vere sollicitat ad actum ad quem non
 est sollicitatus a femina; Unde maxime contra hunc Sacerdotem militat dicta contra
 precedentem propositionem ad finem. Deinde fatetur Author in genere luxuriam, (quod
 genus maxime execrabile est hic) maius peccatum esse et grauius apud Deum pollu-
 tionem, quam stuprum. Cur ergo ista sollicitatio non erit digna punitione apud Deum
 Inquisitores; cum ades pugnet cum munere Medici, et Patri Spirituali, vereque propinet
 Venenum, cum teneretur morbum omnem curare?

7. Ubi quae assolet in Confessionibus alloqui de turpibus, et actus inhonestos exerceat,
et sic Veniens ad hunc locum implicite, et tacite ostendit amasio suum amorem lasci-
uum; licet sollicitetur a Confessario, non est iste denunciandus. ita iste Author
num. 43. ad medium.

Hec doctrina dura videtur iuxta a me dicta in 5. Propositione in margine, et circa
 finem, pro qua nullus Author expressi est. Nam Bonacina, qui citatur a P. Nusta-
 do disp. 6. puncto 3. n. 17. Versu Ex quo liquet, nunquam excusat sollicitationem

sed solum actum turpem exercitum. Quare excusare absolute hic confessorum sollicitan-
tem, mihi videtur non permittendum; uti nec permitteretur a DD. Ingg. in foro externo.
8. Si mulier consentiat sollicitationi probabile est non tenei ad denunciandum. Tamen contraria sententia
est securior. Ita cap. 5. resol. 4. num. 47. et postea cap. 8. Resolut. 25. num. 236. cum ex hi-
marchis retinisset eam sententiam, quæ dicit non tenei esse improbabilem, scandalosam, contra
ius naturale, contra Bullas Pontificias et contra Decretum Urbani 8. Ipse Hurtado ibi
num. 237. ait. hoc decreto secuso eam sententiam manere probabilem, et consequenter ad-
dit num. 239. Si sit ignorantia talis decreti potius penitens dum talis ignorantia durat
sequi priorem opinionem.

Hæc doctrina etiam independenter a decreto Urbani 8. tolerari non debet cum sit
contra Bullam Gregorij 15. absolute iubentis denunciari sollicitantem, consensus autem
Mulieris sollicitationi nisi impedimenti afficit, nam tacei potest, imo si opus sit per equi-
vocationem Negari; Cum iudice interrogari non possit de suo consensu, ut patet ex epistola
Cardinalis Mellini data Romæ 27. Sept. 1624 ad Cardin. Borromeum, quod si accusetur
a sollicitante, iste nullius fidei est. Quare cum consensus mulieris non debeat declarari ab
ipso, neque plus infamie ei afficiat quam si non accidisset, non est huius excusandi denunti-
ationem; iste enim solus excusat apud Pontificem quem citat iste Author. Adde hic non exigi
denunciationem de opere sed de sollicitatione et prouocatione ad opus: quod prouocationem autem
famina non fuit complexa: quod si licet titulus infamie, quod venire potest ex quoddam fama
foran putatur consensisse, excusare denunciationem, nunquam ad hanc obligaretur sollicitata;
semper enim timere potest a sollicitante se accusandam de consensu; itaque si sciat se excusatur
de denunciationem, semper minabitur accusationem. Hinc ergo Primarchus censuit sententiam
istam improbabilem = Præterea licet ante decretum Urbani 8. improbabile non fuisset, iste
Author permittendus non est sine cautione in cap. 5. resol. 4. num. 47. Et enim ibi absolute
loquitur; absoluteque exponit ut probabilem sententiam Portelli, quin remittat se ad di-
cenda resol. 25. hoc autem plerumque periculosum est. Nam lector dum videt resolutionem 4.
absolute loquentem, ducetur probabilitate proposita, quin de dicendis a huius curet, siquidem
non monetur. Unde iterum censet tractatum hunc debere corrigi ab Authore, ne occasionem
præbeat evadendi, ut etiam notabo iterum in simili modo procedendi huius Authoris.

9. Laicus, qui audiuit Confessorem sollicitantem: qui scit sub secreto naturali, vel etiam sine tali secreto:
ex vi Bullæ Gregorianæ non tenetur denunciare, cum Bulla solum obliget sollicitato.
Ita ubi supra iste Author cap. 7. resol. 11. num. 114.

Hæc doctrina

AVSA

Hæc doctrina notatur à me, quia ^{non.} censetur improbabili; maxime cum iste Author limitate loquatur ex vi Bullæ Gregoriæ; et expresse Desol. 26. num. 242. juncto num. 244. notet obligationem non inductam à Gregorio, induci à Dñs Inquisit. vi edicti. Et rursus idem ait quam tumvis sub sigillo naturali sciatur sollicitatio, vide Desol. 27. num. 260. = Noto tamen hanc doctrinam, quia ansam aliquam præbet in Desol. 11. ut lectores decipiantur, cum videant, ita ibi excusari denunciandi vi Bullæ Gregoriæ, ut nullo titulo alio doceatur obligatio denunciandi; neque Author se remittat ad dicenda in ea Desol. 26. Præsertim cum titulus Resolutionis undecima absolute procedat, quis lector, nisi alias doctus non decipitur, putans se absolute excusari; et illud dictum ex vi Bullæ Gregoriæ ideo additum, quasi à fortiori, non quia detur ius aliud fortius, et strictius obligandi. Certe occasionem huius erroris præberi, nisi ibidem addatur. Sed ex vi edicti Dominorum Inqq. tenetur, ut addit Author num. 244. Ego censeo, ut patet ex dictis, Propos. 6. Litt. B. Addo ea, quæ dicuntur Desol. 27. num. 260. Si sollicitans monitione secreta speratur emendandus non possum sollicitantem denunciare, si sigillo secreti eius sollicitatio sit observata: ista, inquam, periculis obnoxia sunt in praxi ut notavi Propos. Litt.

16

Si sacerdos sollicitet in confessione, quam non potest excipere, non est denunciandus cap. 7. Desol. 12. num. 225. neque est Decus Bullæ Gregorianæ: pro quo adducit Fagundes Souzam, et Portellam.

Hæc doctrina post Bullam Gregoriæ secunda non est, maxime in praxi. Nam Greg. 15. post relectam Bullam Pii. 4. quam confirmat, et ampliat tam ad masculos, quam ad feminas, et extra confessionem et sic absolute dicitur: Decernimus, quod omnes, et singuli sacerdotes, quicquid ergo sit de obligatione vi Bullæ Pii; ubi hanc extendit ad personas sollicitantes Bulla Gregoriæ cur non putanda est extendisse ad sollicitantes sacerdotes omnes et singulos, quamtumvis veram confessionem non efficiant; siquidem possunt simulare, quam simulationem, cum addiderit Gregorius iure putandus est comprehendere singulos et omnes sacerdotes; quos Pius. 4. cum loqueretur de ipso sacramento confessionis non potuit comprehendere, siquidem sacramentum ab his non fit, nisi sint ad confessiones deputati. Addo pro praxi maxime periculosam esse doctrinam istam: Nam quivis sacerdos etiam si confessorius sit, confessionibus quæ audiendis exponitur: dum audit casum reservatum a.g. à Moniali impune potest sollicitare; nam confessionem illam non potest excipere.

Neque

Neque Portellus sancti huius opinionis (Pousam et Fagundes consulere nequimus
in impressionibus in quibus citatur). Nam ipse tom. de Dub. Reg.
verb. Solicitare fam. num. 14. sine dubio loquitur ante Gregorium
15. nam rationem sua conclusionis reddit, quia Bulla loquitur
de vera et valida confessione in qua fiat sollicitatio: quod dicitur
nequit de Bulla Gregorii loquentis etiam extra confessionem.
Censeo igitur non esse nunc post Gregorium 15. securam hanc
doctrinam?

LL

In casu denunciandi sollicitantem valent excusationes, quae valent in aliis
in delictis, quae in edictis aliorum Episcoporum, et Praelatorum Regu-
larium: unde solum hoc discrimen est inter edictum D.D. Inquis.
et aliorum ordinariorum, quod horum limitatur ad unam Civitatem
et terminum; secus Inquisitorum edictum. Ita iste Author cap. 6.
Desol. 64. num. 490. Item audiens ex relatione, etiam a persona fide
digna sollicitatam fuisse non tenetur denunciare, si non possit saltem
implere probare; neque ipse audiens habeat aliqua indicia, aut prae-
sumptiones ratione quarum possit iuvare testimonio sollicitata. Ita ea
Desol. 64. num. 496.

Hae doctrina licet transcripta sit ex Portello. Dub. Reg. verb. Solici-
tare famina num. 17. et 18. est tamen contra ipsum, qui num. 19.
defectus probationis deobligans in aliis edictis denunciationem hic non
valet. Quare neque ipse Author id. dicit de femina ipsa sollicitata?
Et edictum Inquisit. expresse excludit praeiudicium correctionem paternam,
vel consultationem, quae in aliis non contingunt. Male ergo parifia-
ntur edicta D.D. Inquisitorum, et aliorum Praelatorum, et delictorum.
adeo clarum est plures esse differentias in hoc crimine denunciando.
Vide hunc Authorem non requirentem, quod denunciandus sit des-
ignatus de crimine sollicitationis; quamvis non in aliis cap. 6. Desol. 21.
num. 203. et 223. ut superfluum sit eas expendere. Consultator tenor
edicti Inquisit. et maxime Praxis: contra quam censeo peccari per hanc
doctrinam ita Generalem? Praeterea doctrina in num. 490. est contra
ipsum Authorem, qui Desol. 26. num. 244. absolute ait: ex vi edicti Ge-
neralis D.D. Inquisit. quando quis audiuit a femina bona fama, et prudenti
se sollicitatam fuisse a sacerdote ~~anonimato~~ tenetur denunciare: et citat
pro se Nauarrum, quod ad denunciandum obligetur; qui saltem audiuit ab ali
quo fide digno. Quam doctrinam, ait, in n. 245. esse dogmaticam, nec posse negari.
Sed quid quid de reg. Authoris sit et tamen doctrina ista est praxim, et pracludit
ostium Inquisitioni, cum in hac mal. admittantur testes singulares, ut patet ex Bul-
la Gregorii 15. prope finem. Quare censeo propositionem hanc non permittendam vulgo;
unde minus audiendus est iste Author, dum, ait, carere probabilitate eo, qui
doctrinam istam improbabilem indicant. Ita Author num. 920.

Si femina

De hac doctrina in censet
P. Noya to. 2. select. pag.
226. Quapropter existimo
opinionem Joannis Sanci
et hinc inde dignam esse
qua gravi censura no-
teatur, et comprehensionem
crimi sub Decretis sane
Cong. Dec. Julij an.
1660.

Si femina sollicitetur ab aliquo maximo Benefactore suo, aut Amico similiter qui be-
neficia sit elargitus filijs marito, parentibus, fratribus, non est obligatio denunciandi. Ita
Author resol. 64 num. 907. quod intellige, quando crimen est patratum, et non pendet in futu-
rum.

Hec doctrina non supponit sacerdotem sollicitantem emendatum iam; alia enim licet non
sit amicus, non est obligatio denunciandi; vel eo praeiudice quod speretur emenda iuxta dicta
ab hoc Authore in propos. 3. Igitur iuxta mentem huius Authoris solus titulus Amicitiae
immediata vel mediata (quam nullus Author ita extendit) cum filijs et excusat obligatio-
nem denunciandi. Ex qua doctrina ansa datur Penitenti sapienti excusanda denun-
tiationis; et Sacerdoti, ut sollicitet valde Amicam, Benefactricem &c. quare iudicio cau-
tione opus esse.

Siquis extra Confessionis Sacramentum, in Confessionario simulans confessionem, pecca-
tum veniale committat in materia luxuriae: vellicando seminam, vel tangendo mamillas,
aut faciat, quod femina crura ornata ostendat, non est denunciandus. Ita Author iste cap.
8 resol. 36 num. 401. Addit tamen, quod similia in ipso actu Sacramenti Confessionis et
sunt denuncianda, quia mortalia iam sacrilegij.

Hec doctrina in praxi periculosa est, et nimis detrahens Bulla Gregorij 15; si enim iste vel in
honestos sermones denunciandos dicit, quid ne actiones vitas turpes? Rursus actiones vitas, licet
forent in esse luxuria leues, non tamen in esse et vi sollicitandi; Sacerdos enim, qui talia
agit, satis ostendit animum propensum ad Venerem, ut in simili idem Author dicit num.
935. Sed ideo hic cautio est adhibenda, ut notavi propos. 8 lit. B. Denique Gregorius 15 eo
dem modo iubet denunciari actus turpes in Sacramento vero, ac simulato confessionis:
Maxime quando sunt scandali, seu afferentes proximo occasionem ruinae, ut idem Au-
thor docet num. 935.

Dicere verba turpia et inhonesta ioca causa absque fine mortaliter prava, quae clare non
significant partes pudendas, sed confuse, non est sollicitatio denuncianda. Ita Author resol.
65 num. 943.

Hec doctrina ob similes rationes, quas dedi propos. praec. cauenda est, maxime cum non
excipiat ipsum actum verae confessionis; et Gregorius 15 simpliciter iusserit denunciari
sermones inhonestos, ut iterum statim refero.

Sacerdos sollicitationi consentiens non est denunciandus: quod mihi omnino indubitatum
est: adeo quod existimem parum probabilitatis habere opinionem contrariam. Ita Author
cap. 8 resol. 32 num. 323.

Hec doctrina, ut dixi circa 5 Propos. lit. A, nimium audet, dum statuitur, ut omnino indubi-
tata; siquidem, ut notavi ubi supra lit. C Gregorius 15 non solum dicens: qui Personas ad
inhonesta et sollicitare tentaverint; sed addens: aut cum eis illicitos, aut inhonestos ser-
mones, sive tractatus habuerint. Sub ly Aut cum eis videtur locus accumulativus, et condens
nouvum ius. Sed quidquid de hoc sit, tollere probabilitatem a contraria opinione, non sine au-
dacia aliqua fit.

Non tenetur sollicitatus denunciare, si grave damnum timeatur in consanguineis usque ad
3 gradum. De affinibus tamen existimo solum hoc extendi usque ad 2; quia ex iure novo Con-
cilij Trid. usque ad illum solum impedimentum dirimens Matrimonium extenditur; et sic
ius affinitatis in eo finitur. Ita iste Author resol. 45 num. 542.

Hec doctrina a fortiori cauenda est ob dicta in propos. 12. Aliunde autem maxima cautio
ne indiget, dum absolute ait, affinitatem solum dirimere Matrimonium usque ad 2 gradum
Penum licet hoc verisimum sit de affinitate ex fornicatione contracta, id definiente Trid. ses.
24 de Reform. cap. 4; at falsissimum est dictum absolute sine ulla distinctione. Affinitas
namque ex Matrimonio orta, non est restricta per Trid., sed hodie dirimit usque ad 4 gra-
dum, sicut statutum erat C. non debet de consanguin. et affn. de quo nullus Catholicus du-
bitat. Est ergo doctrina ista sic absolute et sine distinctione prolata exposita errori, quasi statuens C

362-377

186

355

AVSA

A Thomas
Conson & John
New York & Co. Solicitors

